

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τριακοστόν και πρώτον ἀπαριθμούντες χρόνον
ἐδραβόμεν και πάλιν στήν γήν των Παρθενώνων.*

Χίλια κι' ένακόσια και δεκαεπτά,
κλήη Ρωμηροσύνης ἀληθώς σεπτά.

Γράμματα και συνδρομαί—ἀπ' εὐθείας πρόσξιμ.
Συνδρομή γιά κάθε χρόνο—δ κτ' α φράγκα είναι μόνο.
Γιά τὰ ξένα δμως μέρη—δέκα φράγκα και σ' τὸ χέρι.

Εἰς γῶσιν φέρομεν παντός εὐμούσου τοιαυτή
ὅτι παλοῦμεν σώματα « Ρωμηροῦ » ἀνελλιπή
μέ τήν ἀνάλογον τιμήν, κι' ὅπως ἀπ' ἔξω θέλει
δέν θά πληρώνη δι' αὐτὰ ταχυδρομείων τέλη.

Τρίτη Δεκέμβρη κι' εἰκοστή,
σάβλη λαμπρά, ξεχωριστή.

Χίλια και τετρακόσια δεκατρία
τροφίμων ἀγαγγέλλεται σωφά.

Με κοντύλι φλογερὸ
λίγοι στίχοι σ' τὸ φτερό

Κόσμος πρόσμεν ἔδω πέρα τὸν Δευτέρην νὰ γυρίση
ἀπὸ Δόντρα και Παρίσι.
Καλῶς ἤλθες, καλῶς ἤλθες, πολυδόξαστε Δευτέρην,
γιά νὰ λείψουν τόσαις πίκραις, γιά νὰ λείψουν γρου-
[σουζαῖς...
καλῶς ἤλθες, καλῶς ἤλθες, κι' ἔλα σήμασε τὸ χέρι
γιά νὰ δώσης ὅπου πρέπει κι' ὅπως πρέπει καρτα-
[βιαῖς...

Ἦσουν πρώτος μές' στοὺς πρώτους,
να μαρῶναμε κι' ἐμεῖς,
καλῶς ἤλθες ἀπὸ κρότους
και πολεμικοὺς τομεῖς.

Καλῶς ἤλθες δοξασμένος,
δμως δόξα σου μεγάλη
εἶναι τούτη, ποὺ τὸ Γένος
λαχταρεῖ γιά δόξα πάλι.

Ὁ Φασουλῆς και πάλι.
Χριστοῦ γεννα μᾶς ψάλλει

Α.

Καλημεροῦδα σας, Ρωμηροί... χαρὰ σ' τὸ ροιζιὸ σας,
Χριστοῦ τήν θεῖαν γέννησιν νὰ πῶ σ' ἀρχοντικὸ σας.

Χριστὸς γεννᾶται σήμερον
ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει,

